

ZPRÁVY Z MEDŽUGORJE

č. 1 /1991

3. ročník

Dne 25. listopadu 1990 dala Matka Boží duchovní vzkaz:

"DRAHÉ DĚTI! DNES VÁS ZVU, ABYSTE KONALI SKUTKY MILOSRDENSTVÍ S LÁSKOU A Z LÁSKY KE MNĚ A K VAŠIM I MÝM BRATŘÍM A SESTRÁM. DRAHÉ DĚTI, VŠE, CO ČINÍTE DRUHÝM, ČINTE S VELKOU RADOSTÍ A POKROU VOČI BOHU. JÁ JSEM S VÁMI A DEN CO DEN PŘEDÁVÁM BOHU VAŠE OBĚTI A MODLITBY ZA ZÁCHRANU SVĚTA. DĚKUJI VÁM, ŽE JSTE PŘIJALY MOU VÝZVU!"

+++

Další vyjádření významných osobností o Medžugorji

Biskup Antonio Mistrorigo (Treviso, Itálie): "Svatý otec dal najevo, že je o Medžugorji dobře informovaný. Je přesvědčený, že tam není nic špatného. Lidé se tam modlí, přijímají svátosti a využívají možnost vážně začít žít nový život." (La vita del Popolo, Treviso).

Kardinál Franjo Kuharić, předseda biskupské konference v Jugoslávii: "Musíme dobré plody Medžugorje, zejména četná obrácení, uznat a Bohu za ně děkovat."

Arcibiskup Dr. Frane Franić (předseda teologické komise biskupské konference v Jugoslávii): "Dvakrát jsem mohl být přítomen na zjevení a bylo mi jasné, že zde nemůže jít o nějaké klamání nebo halucinace, ale jedná se o pravé náboženské zážitky. My biskupové jsme vyhlásili, že nebudeme organizovat žádné oficiální poutě. Soukromé společné poutě jsme však povolili, aby se mohly rozvinout. Nevidím žádný důvod, aby byly poutě věřících zakázány. Viděl jsem tisíce poutníků a asi 20 biskupů z Německa, Itálie, Francie, Ameriky, Egypta, kteří sem přišli soukromě. Poutníci se vracejí proměněni a nadšení." (Zprávy z Medžugorje č. 5, Vídeň, 1987)

Matka Tereza z Kalkaty: "Ráda půjdu do Medžugorje, abych poděkovala za přijaté milosti... Vím, že mnozí tam jdou a obrací se. Děkuji Bohu, že tímto způsobem obrací pozornost dnešního světa. Měla jsem velkou radost z obrázku z Medžugorje, který požeňovala Panna Maria." (Zprávy z Medžugorje č. 6, Vídeň, 1987)

+++

Potkala jsem živého Boha (Anna Blažević)

(Anna Blažević - dcera vysokého komunistického funkcionáře)

"Dříve než něco povím o mém setkání s Medžugorjím, chtěla bych říci něco jiného, co jistým způsobem připravilo toto setkání. Především v roce 1981 jsem jako studentka odešla v rámci nějaké výměny studentů na deset měsíců do Mexika. Tam jsem se začala poprvé postit, ale čistě z vědeckých důvodů. A poprvé jsem cítila svobodu, že mohu žít bez potavy. Ztratila jsem dosti na tělesné váze, ale cítila jsem se výtečně. Při jednom vážném rozhovoru o životě a o smyslu života jsem v jednom okamžiku upřímně zjistila: Je-li Bůh láska, skutečnost a pravda, pak já v toho Boha věřím! Potom jsem přišla k poznání, že Bůh existuje, ale byla to pouze jiskra, kterou bylo potřeba jen rozdmýchat. Zašla jsem několikrát i do baziliky Guadalupeské Paní. Ale přišla jsem pouze ke dveřím a neodvážila jsem se vejít dovnitř, protože jsem pocítovala, že bych tam svým vstupem něco poskvnila. Toho roku jsem v jedné rodině poprvé slavila vánoce. Nyní jsem jista, že mě tam dovedl sám Bůh, jako by se mi tam skutečně odhalil.

O Medžugorji jsem slyšela poprvé roku 1984 v Dubrovniku, kde jsem jako turistická vedoucí vedla jednu skupinu do Mostaru. Tehdy jsem se z Mostaru, z vlastního popudu, vydala poprvé na cestu do Medžugorje. Okamžitě jsem odešla na horu zjevení. Celý ten prostor na hoře i v Medžugorji mě dojal jako jeden kouzelný koutek světa, který je ukraden někde z pohádky. Ale ti, kterým jsem o tom při návratu do Mostaru s nadšením vyprávěla, to tehdy nepřijímali vážně.

V roce 1988 bylo třeba, abych vedla jednu skupinu turistů - poutníků z Dubrovnicka - do Medžugorje. Bylo to několik dní po velikonočních. Když mi to řekl, rozhodla jsem se jít nějaký den předem sama do Medžugorje, abych to místo trochu po-

znala, abych věděla, co mám tlumočit těm, které vedu. Jela jsem jednoho dne "Atlasovým" autobusem sama do Medžugorje. Ihned jsem šla ke kostelu. Na kostelních dveřích čtu vzkaz Matky Boží. Najednou každé slovo tohoto vzkazu nejen že vchází do mého srdce, ale vlastně z mého srdce i vychází. V kostele byla mše svatá, chvíle svatého přijímání. Předtím jsem nic nevěděla o mši, ani o sv. přijímání, ani o Ježíši.

V okamžiku přijímání jsem jasně viděla tajemné světlo, které vychází od oltáře a ozařuje všechny přijímající. V té chvíli jsem poznala, že je Bůh živý, že On je všechna plnost, že On je úplná svoboda a ve srovnání s Ním je všechno ostatní skutečná ubohost. Konečně jsem našla BOHA a setkala jsem se s Bohem živým! To byla moje osobní zkušenost s Bohem, který už nebyl anonymní, nýbrž skutečný a hmatatelný... V pláči jsem se začala ptát: Jak to, že je Bůh skutečně zde, kde jsem Ho jediné nehledala - v kostele, na oltáři, ve svatostánku?! Byla jsem odhodlána převrátit každý kámen této zeměkoule, abych Ho našla. Vše, kromě kostela a svatostánku, kde je On skutečně přítomen a nejživotodárnější!!! Nyní jsem poznala, že je to tentýž Bůh, který byl se mnou ve všech tragédiích mého života a trpěl, že Ho já nepoznávám! Cítila jsem se jako Pavel, který před Damaškem padl na zem, když ho ozářilo nebeské světlo. Bylo mi smutno, že svému Bohu, který mě navštívil, nic nepíňlám. Nic, kromě svých hříchů!

Toho večera, po dobu růžence, celý čas jsem obcházela kolem kostela. Nemohla jsem se od něho vzdálit a neodvažovala jsem se do kostela ani vejít. Ale nakonec jsem zde poprvé prožila upřímné společenství lidí, kteří se společně modlí. Já jsem se ještě neuměla modlit a přítom jsem viděla, že modlitba náleží k podstatě mého bytí. Boha a jeho lásku jsem cítila po celou dobu tak silně, tak viditelně, tak hmatatelně!

Pak jsem se vrátila do Dubrovníka a odtud odvezla poutní skupinu do Medžugorje. Cítila jsem se mezi těmi poutníky tak ubohá a nehodná. Pak jsem potkala vizionářku Vicku a její slova jsem překládala poutní skupině. Ona řekla, že se za mne pomodlí. Pak jsme šli na Podbrdo. Mým nitrem začal procházet silný proud. Na hoře zjevení jsem se ve svém nitru setkala s Matkou Boží. Pocítila jsem její mateřské teplo, které mě hřálo a léčilo. Matka Boží mě zde neviditelně vedla za ruku a ochraňovala mě svou láskou. Odtud jsem společně se skupinou odešla na Križevac, kde již bylo rozbouřené celé mé nitro. Toužila jsem za každou cenu potkat osobně nějakého kněze. Řekli mi, že je pro to nejvhodnější fra Jozo Zovko, který lehko proniká lidskou duší. To ve mně vyvolalo naději i strach. Mezitím jsem se krátce setkala s fra Petrem, a pak i s fra Zovkem, který se velmi důvěrně setkal s celou skupinou. Tak se ukončilo toto mé velké setkání s Medžugorjem. Nyní mi bylo všechno jasné, že moje dlouhé putování a hledání Boha je na samém konci.

Ale byly ještě nějaké pochybnosti. Nejprve otázka mého křtu: Chci se dát pokřtít a kdy? Při příležitosti mého nového příchodu do Medžugorje jsem se světila fra Zovkovi. On se nade mnou modlil a nakonec se mě ptal, chci-li být pokřtěna? Protože jsem si stále nebyla jista, on mi pověděl Ježíšovo podobství o rozsevači a dodal, že Ježíš přes všechna minulá léta připravoval mou duši, aby se stala plodným semenem pro jeho setbu. Tehdy jsem ihned pochopila, že Ježíš snímá z mé duše břemeno všech mých provinění a že mě přijímá mezi své děti, což pro mne bylo silným osvobozením. Více jsem neměla překážek, abych přijala křest. Potom jsem šla do Medžugorje a poprvé jsem se začala modlit růženec. Zdošlo se mi zde, že z každého mého slova modlitby zaznívá celý vesmír, že se jednoduše celý vesmír oťásá. Z toho jsem jasně rozpoznala, jak je veliký a silný Bůh, kterého jsem konečně našla.

Byla jsem pokřtěna v Tihaljině 3. července 1988. Křest vykonal fra Jozo Zovko a kmotrou mi byla vizionářka Vicka. Den mého křtu byl nejkrásnějším dnem mého života. Voda, kterou ruka kněze na mne vyliła, byla skutečně živou vodou, naplněnou hojností milosti Ducha svatého. Křest jsem prožila jako skutečné nové zrození, jako událost, ve které Bůh moji životní zříceninu přetvářel v nový život. Na křtu byla i moje maminka.

Břimována jsem byla ve stejném měsíci, 20. července, též v Tihaljině, spolu se 100 dalšími břimovanci. Břimoval mě mostarský biskup Pavel Žanič. A největší milostí, kterou jsem po svém obrácení, velkém smíření a uzdravení v mé kdysi rozvrácené rodině mohla přijmout, považuji obrácení mé matky a mého bratra. Bratr byl pokřtěn a církevně oddán v Karlovcu. Společně se modlí a čtou bibli. V Medžugorji byli již desítkrát.

Jsem si vědoma, že jsem přijala velkou milost. Milost, kterou jsme přijali moje rodina i já, je plodem modlitby a obětí církve. Podobně obrácení chápu jako cestu, ne jako čin jednoho okamžiku. Podle toho musím stále pracovat na prohlubování svého obrácení. A co se týká mých budoucích plánů, mohu říci nyní jen jedno: Mým povoláním je

být svědkem a můj budoucí život zůstane spojen s Medžugorjem. Musím svoji víru prohlubovat a v ní dozrávat. A co mi Bůh svědčí v příštím životě, to ví jen On!

Ťm, kteří jsou věřící, bych vzkázala, aby se nikdy nedívali s pohrdáním a podceňováním na ty, kteří nevěří, nýbrž ať se za ně modlí! A Bůh pak dá i jim svoji milost. Ťm pak, kteří hledají, vzkazuji, že Bůh je živý, že Bůh je láska a že se Ho nikdo nemusí bát!

Ještě bych chtěla dodat, že jsem nevýslovně šťastná, že jsem měla milost, abych pila z pramene čisté vody katolické církve v Hercegovině. V Hercegovině, která tak starostlivě opatruje čistotu a původní evangelní víru. Při svém křtu jsem cítila, že se se mnou křtí celá naše země, celý tento svět, že je můj křest svítáním nové, krásnější doby, která přichází. Nesmírně jsem vděčná těm, kteří mě jako svědka přijali a povzbudili. Zvláště jsem vděčná národu Hercegoviny, který svým křesťanským svědectvím i svou krví uchránil Kristovu víru, abych ji já dnes mohla najít. Odpusťte vy, kteří jste pod nátlakem ateismu trpěli pro Ježíše od nás, kteří jsme byli zaslaveni bezbožectvím!"

+++

Půst ve středu a v pátek

Zkoumáme-li v historických pramenech první zmínku o postu ve středu a v pátek tak, jak jej vyžaduje Panna Maria v Medžugorji, dostaneme se až k prvokřesťanské písemné památce nazvané "Didaché tón dodeka apostolon", česky "Učení dvanácti apoštolů". Tento spis pochází pravděpodobně z konce prvního nebo ze začátku druhého století a je vedle Nového zákona nejvýznamnějším pramenem, z něhož poznáváme učení, praxi i liturgii prvotní církve. U křesťanů požíval zejména v prvních staletích velké vážnosti, do kánonu Nového zákona však nakonec pojat nebyl.

Autor Didaché zná velmi dobře evangelium sv. Matouše, proto začíná osmou kapitolu, věnovanou postu a modlitbě, varováním před pokrytci, podobně jak to činí Pán Ježíš ve svém horském kázání: "Nedržte své posty spolu s pokrytci." Zatímco však Pán Ježíš vysvětluje, s jakým úmyslem se máme postit, autor Didaché píše, kdy se mají křesťané postit: "Oni se postí druhý a pátý den po sobotě, vy se postíte čtvrtý a přípravný den." Překladatel komentuje tuto větu takto: "Farizeové se postili v pondělí a ve čtvrtek, protože Mojišš podle tradice v pondělí vystoupil na horu Sinaj a ve čtvrtek sestoupil dolů, křesťané zvolili za postní dny středu a pátek, protože ve středu utrpení Páně začalo a v pátek skončilo" (Dan Urápal).

Mezi Didaché a medžugorským zjevením leží propast osmnácti století. Tak poznáváme, že naša Panna Maria vede k původním zdrojům života církve, které nacházíme především v církvi prvotní, jejíž svatost a hrdinství jsou příkladem pro všechny ostatní generace křesťanů. Sama Panna Maria už pouze dodává, jak se máme postit: o chlebu a vodě.

(Stanislav Pflibyl)

+++

Místní obyvatelé chrání Podbrdo a Križevac

Bijakovičané se rozhodli chránit horu Podbrdo. Každý den již od jara trojice místních obyvatel hlídá a chrání svatou půdu před dotěrnými obchodníky a ochraňuje poutníky před přepadeními. Totéž dělají Medžugorjané, pokud jde o Križevac. V posledních měsících minulého roku došlo totiž ke krádežím a dokonce i k přepadávání poutníků. Dělají to profesionální zloději bez morálky. Místní obyvatelé, vědomi si své odpovědnosti, podnikli vše, aby poutníky ochránili.

+++

Noční adorace přitahují

Každou středu a sobotu od 22.30 hod. téměř do půlnoci je medžugorský kostel přeplněn těmi, kteří se přicházejí poklonit svátostnému Kristu. Pro některé národní skupiny bývá adorace i ve čtvrtek odpoledne. Dopusud byla ustálena adorace hlavně pro anglicky, německy, a italsky hovořící oblasti. Podle výpovědí vizionářů byla tato adorace na počátku zavedena na výslovné přání Matky Boží a později se ustálila a rozšířila. Bylo by dobré, aby se tento zbožný zvyk přenesl i na ostatní farní společenství, aby se alespoň někdy místo odchodu na kávu a televizi strávil nějaký čas na adoraci před živým eucharistickým Kristem.

+++

Přednášky o událostech v Medžugorji

Pro informaci uvádíme heslovitě obsah přednášek dr. Mráčka konaných od roku 1984:

M 1

Vznik zjevení - Vizionáři - Reakce lidu, církve a státu - Náplň zjevení - Tajemství a jejich zveřejňování - Výchova vizionářů a odpovědi Panny Marie na dotazy lidí - Životopis P. Marie - Diskuse Mirjany s P. Marií - Nebe, očistec a peklo - Ukončení denních zjevení pro Mirjanu - Osobní dojmy

M 2

Vývoj událostí v roce 1985 - Přiliv poutníků a kněží ze zahraničí - Biskup Hnilica - Čtvrteční duchovní vzkazy - Založení modlitebních skupin - Ukončení denních zjevení pro Ivanku - Osobní dojmy

M 3

Mimořádné zjevení pro Mirjanu - Petr Ljubičić a tajemství - Dezinformace - Lékařské výzkumy - Optické a fotografické jevy - Náhlé uzdravení Diany Basile - Rozjímání před křížem

M 4

Vývoj v roce 1986 - Jakov a biskup - Rozpuštění biskupské komise - Průběh večerních akcí (před farou, růženec, zjevení, mše sv.) - Hora zjevení a Križevac - Náhlé uzdravení Agnes Heuplové - Biskup Hnilica a mládež - Mše pro Československo

M 5

Vývoj v roce 1987 - Mimořádné zjevení pro Mirjanu - Zjevení na faře a u Ivanky - Milona Habsburková - Mimořádné zjevení na hoře Križevac - Komunita narkomanů - Chorvatská mše (promluva o strachu) - Národní mše (USA, Itálie, Anglie) - Mládež po obřadech

M 6

Vývoj v roce 1988 - Vicka - Reagan - Kardinál Tomášek - Biskup Hnilica - Mezinárodní komunita podle přání P. Marie - Noční zjevení na Podbrdu - Křížová cesta na Križevaci - Čechoslováci a mše sv. - Rakouská poutní skupina

M 7

Události v roce 1989 - Operace Marije - Podbrdo (den, noc, noční zjevení) - Rozhovory s Marijí, Ivanem a Vickou - Svatba Mirjany - Pouť na Križevac - Mše pro Československo - Náhlé uzdravení Helenky z Košic - Noční klanění pravoslavných Francouzů

M 8

Události v roce 1990 - Biskupská konference v dubnu 1990 - Duchovní život vizionářů a poutníků v Medžugorji - Mše pro Československo - Otec Zovko - Reliéfy na kopci Crnica - Ivan v USA, Marija v SSSR - Noční zjevení na Podbrdu

+++

Vizionáři v zahraničí

V říjnu odejeli vizionářka Marija, biskup Hnilica a farář Oreč do SSSR. Byli v Moskvě a na Ukrajině, kde měla Marija denně zjevení a setkání s lidmi.

V říjnu odejel vizionář Ivan na pozvání prezidenta Bushe do USA, kde setrval na různých místech až do vánoc.

+++

Maďarská televize v Medžugorji

Začátkem května roku 1990 zavítala do Medžugorje maďarská televize z Budapešti. Byla to zároveň první televizní společnost ze zemí východní Evropy, která služebně natáčela duchovní události v Medžugorji. Maďarská televize provázela jednu skupinu poutníků, natáčeli jejich modlitební program, rozmlouvali s vizionáři a s farním personálem. Již 13. června byl v Maďarsku uveden film o Medžugorji.

+++